

Testo digitalizzato da www.torah.it nel 2010
Tutti i diritti sulla digitalizzazione riservati

Testo sacro.
Stampare solo per conservarlo.

Eliminare esclusivamente in ghenizà

IL PENTATEUCO

VOLGARIZZATO E COMMENTATO

DA

SAMUEL DAVID LUZZATTO

PADOVA
1874

36
PARASHAT HUKAT

Torah.it

יט

לט ⁽⁴⁾ וירבר יהוה אל-משה ואל-אהרן
לאמר: ס זאת חקמת התורה אשר צוה יהוה
לי אמר דבר אל-בני ישראל ויקחו אליך
פרה אדמתה תמימה אשר אין בה מום אשר
לא עליה עלייה על: ט ונחתם אתה אל-
גיאור הכהן והוציא אתה אל-מחוץ למחנה
ושחתת אתה לפניו: ה ולקח אל-עוזר הכהן

NUMERI XIX

XIX

(1) Ed il Signore parlò a Mosè e ad Aronne, con dire:
(2) Ecco una prescrizione (da servire anche) di legge (per
l'avvenire) comandata dal Signore, con dire: Parla ai figli
d'Israël, che ti rechino una vacca rossa, perfetta, senza difetto,
alla quale non sia stato imposto il giogo. (3) La consegnate
ad Eleazzaro sacerdote, e verrà trattata fuori del
campo, e scannata in sua presenza. (4) Eleazzaro sacerdote
prenderà del suo sangue col suo dito, e spruzzerà di quel

(ב) ויקחו אליך: כיו קנס כה מלך מלך מל' יוקס קכח, צלה וקוח מל'.
תמימה אשר אין בה מום: ככל לגן, כיו מועס יפה למין כל ווועס גע.

מרמה באצבעו וזה אל-נכח פני אהלה-
מווער מדקה שבע פעמים: (ה) ושבר את-
הפרה לעינוי את-ערלה ואת-בשורה ואת-
דמלה על-פרשה ישראף: (ו) ולקח הפתה עין
ארו ואזוב ושי תולעת והשליך אל-תוך
שרפת הפרה: (ז) ובכֶּס בְּנֵרוֹ הַכָּהֵן ורחץ
בשרו בפמים ואחר יבא אל-קחנה וטמא
הכהן עד-הערב: (ח) והשרף אתה יבכֶּס
בנדיו בפמים ורחץ בשרו בפמים וטמא עד-
הערב: (ט) ואסקף איש טהור את אפר הפרה

NUMERI XIX

sangue sette volte verso la facciata del padiglione di congregazione. (5) La vacca verrà abbruciata in sua presenza: abbrucerassi la sua pelle, e la sua carne ed il suo sangue, unitamente alle sue fecce. (6) Ed il sacerdote prenderà del legno di cedro, e dell'isopo, e della lana scarlatta, e li getterà nel fuoco, ovè verrà bruciata la vacca. (7) Indi il sacerdote si laverà i panni, e si bagnerà il corpo nell'acqua; e poseia potrà entrare nel campo. Il sacerdote sarà però impuro sino a notte. (8) E quegli che l'avrà abbruciata si laverà i panni, e si bagnerà il corpo nell'acqua, e sarà impuro sino a notte. (9) Ed un uomo puro raccoglierà la cenere della vacca, e la

ויקחו אליך: כיו קנס כה מלך מלך מל' יוקס קכח, צלה וקוח מל'.
(ט) זהותה: קוור לטורה, כרכר אשין עטה סכין טהיר מים לנטול רוח.
(ט) קומתת טהיר. נרת: כה נס עכון קהלה, וכן מירט רטאי וכטבויים.

וְהַנֶּגֶע בְּמִתְּבָשֵׂל נְפָשָׁת הָאָדָם אֲשֶׁר-יִמּוֹת וְלֹא
יִתְחַטָּא אֶת-מִשְׁכַּן יְהוָה טָמֵא וְנִכְרַתָּה הַנֶּגֶע
הַזֶּה וְאֶת-יִשְׂרָאֵל כִּי מֵנֶרֶת לְאַזְוֹן עָלָיו
טָמֵא יְהִי אֵת עוֹד טָמֵא תְּמִתָּתוֹ בָּו: וְאֵת הַתּוֹרָה
אָדָם כִּי-מִתְּמִות בְּאַهֲלָל בְּלַ-הַבָּא אֶל-הַאֲהָלָל
וּבְלַ-אֲשֶׁר בְּאַהֲלָל יְטָמֵא שְׁבָעַת יָמִים: וְכָל-
כָּלִי פָּתָוח אֲשֶׁר אִין-צָמֵד פָּתָיל עַלְיוֹ טָמֵא
הַזֶּה: וְלֹא אֲשֶׁר-יָגַע עַל-פְּנֵי הַשְּׁרָה בְּחַלְלָה
חַרְבָּ אוֹ בְּמִתְּ אֶזְבְּעָם אָדָם אוֹ בְּקַבְרָ
יְטָמֵא שְׁבָעַת יָמִים: וְלֹא-קָחוּ לְטָמֵא מַעֲפָר

NUMERI XIX

deponerà fuori del campo, in un luogo puro, e sarà conservata dalla congrega dei figli d'Israel, per (farne un')acqua di spruzzamento. Essa è [quella vacca, una specie di] sacrificio d'aspersione. (10) E quegli che avrà raccolto la cenere della vacca, si laverà i panni, e sarà impuro sino a notte. E (quanto segue) sarà uno statuto perenne pei figli d'Israel, e pel forestiero soggiornante tra essi. (11) Chi toccherà un morto, cioè qualunque siasi persona (morta), sarà impuro per sette giorni. (12) Egli si farà aspergere con essa (acqua) nel giorno terzo e nel giorno settimo, (indi) sarà puro; e se non verrà asperso nel giorno terzo e nel giorno settimo, non diventerà puro. (13) Chiunque tocchi un morto, una persona (cioè) che sia morta, e non

וְיִהְיֶה לְכָנָן כֵּי וְכָנָן תְּרַס רְוִיּוֹת וְסִימָנִיּוֹת טָהָרָה. וְאַמְּפָנָה אֲרָשָׁת טָהָרָה: סְכוֹנוֹת לְטָהָר צָלָמָן כְּתָבָק עַדְיָן זְפָרָס (יק"ג). (א) וְטָמֵא שְׁבָעַת יָמִים: דְּגַנְתָּה נְגַנְתָּה זְסָקוּת לְעַדְיָן סְטָלָה, אַלְכָס כְּנָר עַבְנָיו ז' וְיַיִשׁ לְמַעַן וְעַדְיָן

הַנֶּגֶע בְּמִתְּבָשֵׂל נְפָשָׁת הָאָדָם אֲשֶׁר-יִמּוֹת וְלֹא
יִתְחַטָּא אֶת-מִשְׁכַּן יְהוָה טָמֵא וְנִכְרַתָּה הַנֶּגֶע
הַזֶּה וְאֶת-יִשְׂרָאֵל כִּי מֵנֶרֶת לְאַזְוֹן עָלָיו
טָמֵא יְהִי אֵת עוֹד טָמֵא תְּמִתָּתוֹ בָּו: וְאֵת הַתּוֹרָה
אָדָם כִּי-מִתְּמִות בְּאַהֲלָל בְּלַ-הַבָּא אֶל-הַאֲהָלָל
וּבְלַ-אֲשֶׁר בְּאַהֲלָל יְטָמֵא שְׁבָעַת יָמִים: וְכָל-
כָּלִי פָּתָוח אֲשֶׁר אִין-צָמֵד פָּתָיל עַלְיוֹ טָמֵא
הַזֶּה: וְלֹא אֲשֶׁר-יָגַע עַל-פְּנֵי הַשְּׁרָה בְּחַלְלָה
חַרְבָּ אוֹ בְּמִתְּ אֶזְבְּעָם אָדָם אוֹ בְּקַבְרָ
יְטָמֵא שְׁבָעַת יָמִים: וְלֹא-קָחוּ לְטָמֵא מַעֲפָר

NUMERI XIX

venga asperso, contagia [s' egli vi entra] il Tabernacolo del Signore, e tale individuo andrà estinto di mezzo ad Israel; poiche l'acqua d'aspersione non essendo stata spruzzata sopra di lui, egli dev' essere (riguardato) impuro, la sua impurità è ancora in lui. (14) È questa la legge: Quand'uno muoja in un padiglione, chiunque entri nel padiglione, e qualunque oggetto vi sia nel padiglione, sarà impuro per sette giorni. (15) E qualunque vaso aperto, sul quale non vi sia un coperchio ben commesso, è impuro. (16) E chiunque avrà toccato in aperta campagna un ucciso, o un morto (da sé), o un osso di qualche persona, o una sepoltura, sarà impuro sette giorni. (17) Per un tale impuro verrà preso della polvere [cenere]

וְיִהְיֶה לְכָנָן כֵּי וְכָנָן תְּרַס רְוִיּוֹת וְסִימָנִיּוֹת טָהָרָה. וְאַמְּפָנָה אֲרָשָׁת טָהָרָה: סְכוֹנוֹת לְטָהָר צָלָמָן כְּתָבָק עַדְיָן זְפָרָס (יק"ג). (א) וְטָמֵא שְׁבָעַת יָמִים: דְּגַנְתָּה נְגַנְתָּה זְסָקוּת לְעַדְיָן סְטָלָה, אַלְכָס כְּנָר עַבְנָיו ז' וְיַיִשׁ לְמַעַן וְעַדְיָן

לא-זְרֹק עַלְיוֹ טָמֵא הוּא: (ט) וְהִתְהַלֵּל
לְחַקְתַּת עֲוָלָם וּמִזְהָמָה מִיהְנֶרֶת יְבַשׁ בְּגָדָיו
וְהַנְּגַע בְּמַיִּחְנֶרֶת יְטָמֵא עַד-הָעָרָב: (ט) וְכָל
אֲשֶׁר-יִגְעַבּוּ הַטָּמֵא יְטָמֵא וְהַנְּפָשׁ הַנְּגַע
תָּטָמֵא עַד-הָעָרָב: פ

三

וַיָּבֹא בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְבָּר־צָן
בְּחִדְשׁ הַר אֶשְׁׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקֶרֶשׁ וַתִּמְתַּשֵּׁט

NUMERI XIX-XX

sparsa sopra di lui, impuro egli è. (21) Ciò sarà per essi uno statuto perenne. E quegli che spruzzerà l'acqua d'aspersione, si laverà i panni, e chi toccherà l'acqua d'aspersione sarà impuro sino a notte. (22) E qualunque oggetto sarà toccato dall'impuro, sarà impuro, e la persona che l'avrà toccato sarà impura sino a notte.

xx

(4) I figli d'Israele, tutta la congrega, entrarono nel deserto di Ssin, nel mese primo, ed il popolo si fermò in Cadideh; ed

שְׁרָפַת הַחֶטֶת וְנִתְן עַלְיוֹ מִם חַיִים אֶל-כָּלְלִי;
שְׁנֵי יָמִים וְלֹקֶח אֹזֶב וְטַבֵּל בַּמִּים אֲיַש טָהוֹר
וְהַזָּה עַל-הַאֲחָל וְעַל-כָּל-הַכְּלִים וְעַל-
הַנְּפָשָׁות אֲשֶׁר הַיָּשְׂם וְעַל-הַגְּזָע בְּעַצְמָם אֲוֹ
בְּחַלְל אֲוֹ בְּמִת אֲוֹ בְּקַבְרָה: וְהַזָּה הַטְּחָל
עַל-הַטְמֵא בֵּין הַשְּׁלִישִׁי וּבֵין הַשְּׁבִיעִי
וְהַחְטָאוֹ בֵּין הַשְּׁבִיעִי וּבֵבָס בְּנֵרוֹ וּרְתָן
בַּמִּים וְטַהַר בְּעַרְבָּה: וְאַיִש אֲשֶׁר-טְמֵא
יְלָא יַתְחַטֵּא וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶש הַהְוָא מִתּוֹךְ
הַקְּתָל כִּי אֲת-מִקְרָש יְהוָה טָמֵא מֵנֶה

NUMERI XIX

dell'abbruciamento del sacrificio d'aspersione, e vi si metterà sopra dell'acqua viva in un vaso. (18) Indi un uomo puro prenderà dell'isòpo, e l'intergerà in quell'acqua, e spruzzerà sul padiglione, e su tutti gli arnesi, e sulle persone che furono colà, e su colui che toccò l'osso, o l'ucciso, o il morto, o la sepoltura. (19) Il puro spruzzerà sopra l'impuro nel giorno terzo e nel giorno settimo; e quando l'avrà asperso nel giorno settimo, si laverà i panni, e si bagnerà nell'acqua, ed a notte sarà puro. (20) Ma uno che divenga impuro e non si faccia aspergere.... quell'individuo andrà estinto di mezzo alla radunanza, poichè ha contaminato il Santuario del Signore [se vi sarà entrato]; l'acqua di spruzzamento non fu

כְּבָדֵר יְהוָה אֱלֹהֶם: פ' שלשי (שניהם במחובר)
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹמֶשׁ לְאָמֵר: ח' קְחֵח אֶת
 הַמְּפִשָּׁה וְהַקְתָּל אֲתִיהָעָדָה אֶתְּתָה וְאֶתְּנָהָאָחִיך
 וְרַבְרָתָם אֱלֹהֶסְלָע לְעֵינֵיכֶם וְנַתְן מִימֵיכֶם<sup>וְהַזְּצָאת לְתֵת מִים מִן-הַסְלָע וְהַשְׁקִית אֶת
 הַעֲדָה וְאֶת-בָּעָירִים: ט' וַיַּקְרֵחַ מֹשֶׁה אֶת-הַמְּפִשָּׁה
 מִלְפָנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ ח' וַיַּקְרֵהַלְוּ מֹשֶׁה
 וְאֶתְּנָהָאָחִיךְתְּקָתָל אֱלֹהֶפְנֵי הַסְלָע וְנַאֲמֵר לְתֵת
 שְׁמַעְוָנָא הַמְּרָדִים הַמִּן-הַסְלָע הַזָּהָנוֹצִיא</sup>

NUMERI XX

gnore. (7) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire: (8) Prendi la verga, e tu ed Aronne convocate la congrega, ed in sua presenza parlate al sasso, ed esso darà fuori le sue acque. Così farai loro uscire acqua dal sasso, e somministrerà da bere alla congrega, ed al suo bestiame. (9) Mosè prese la verga d'innanzi al Signore [dal Tabernacolo], come gli comandò. (10) E Mosè ed Aronne adunarono la moltitudine davanti al sasso, e (Mosè) disse loro: Ascoltate, o ribelli! Po-

על-יסס אַלְמִוִּית ס' רְבִיס יְעַן שְׁגַעַט תְּלֻחָס. (ח) אֱלֹהֶסְלָע: צְמַעַף סְמַלֵּעַ יְהָא,
 וְלָא יַתְּקַתְּיו (רמ"ג). (ט) הַמְּוֹרִים: וּוֹרָשׁ עַקְרָב יְסַדוּעַ יְרָא, וְעַכְסָוּסְרָאָן וְיַקְרִיבָא,
 וְכָסָה כְּהֵן לְמַעַרְוָה לְצִרְעָה, disubbidienti, בכל סְקִיכָּיו בְּגַרְבִּיסָּוּ וְלִ
 גְּטָחוֹן, וכן נְמַוְיָה יְמָרָה. הַמִּן הַסְלָע הַזָּהָנוֹצִיא: וכי יְתַכְּעַפְנֵי תְּהָאָה, וְלִ
 לְסָסְיִיס יְעַן סְמַלֵּעַ לְמַעַרְוָה, הַכְּמַתְּהָרָה יְלִיחָתְּסִיס יְעַן סְמַלֵּעַ, צְוִיְּרָה, וְלִ
 לְפָמִיק סְפָוּרָה תְּהָרָעָה. (ט) וְלָא גְּוַעַנוּ בְּגַעַן אֲחִינוּ: נְצָרָה כְּפֻרְעָנִים עַנְצָרָה

**מְרִים וְתַקְבֵּר שָׁם: כ' וְלֹא-יְהָה מִים לְעֶרֶה
 וַיִּקְמְלֵוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן: ד' וַיַּרְבֵּב הַעַם
 עַם-מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לְאָמֵר וְלֹא גְּוַעַנוּ בְּגַעַן
 אֲחִינוּ לְפָנֵי יְהָה: ח' וְלֹמַה תְּבָאָתֶם אֶת-
 קְתָל יְהָה אֱלֹהֵי-הַמִּדְבָּר הַזָּהָה לְמֹות שֶׁם
 אֲנָהָנוּ וּבְעִירָנוּ: ט' וְלֹמַה חָלִילָתָנוּ מִמְּצָרִים
 לְהַבְּיאָ אֲתָנוּ אֱלֹהֵי-מִקְדָּשׁ הַרְבָּע הַזָּהָה לֹא-
 מִקְדָּשׁ וְרָע וְתָאָנה וְגַפְן וְרַמְוֹן וּמִים אֵין
 לְשָׂתּוֹת: ט' וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאֶתְּנָהָאָחִיךְמִפְנֵי הַקְתָּל
אֱלֹהֶפְתָּח אָהָל מוֹעֵד וְיַפְלוּ עַל-פְנֵיכֶם וַיַּרְא**

NUMERI XX

ivi morì Mirjām, e fu ivi sepolta. (2) Non v'era acqua per la congrega, e s'attrupperono attorno a Mosè e ad Aronne. (3) Ed il popolo contrastò con Mosè, e dissero: Fossimo noi periti quando perirono i nostri fratelli, davanti al Signore [cioè repentinamente]! (4) E perchè avete condotta la radunanza del Signore in questo deserto, acciocchè vi morissimo noi ed il nostro bestiame? (5) E perchè ci avete tratti dall'Egitto per condurci in questo cattivo luogo? Non è luogo da seminazione, nè di fichi, viti, e melagrani; nè acqua vi è, da bere. (6) E Mosè ed Aronne si ritirarono dal cospetto della radunanza all'ingresso del padiglione di congregazione, e si gettarono sulla propria faccia; ed apparve loro la maestà del Si-

לְפָמִיק סְפָוּרָה תְּהָרָעָה. (ט) וְלָא גְּוַעַנוּ בְּגַעַן אֲחִינוּ: נְצָרָה כְּפֻרְעָנִים עַנְצָרָה

tremmo noi da questo sasso farvi uscire dell'acqua? (11) E Mosè alzò il braccio, e batté il sasso colla sua verga due volte, e n'uscì molt'acqua, e ne bevette la congrega ed il suo bestiame. (12) Indi il Signore disse a Mosè e ad Aronne

במדבר כ' 168
לְכָם מִים: יא) וַיָּרֶם מֵשֶׁה אֶת־יְדָוֹ וַיְדַע אֶת־
תְּסִלּוּן בְּמִטְחָה פְּעָמִים וַיֵּצֵא מִם רְבִים וַתִּשְׁתַּחַת
הָעָדָה וּבַעֲרָם: ס' יט) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים
 לְעֵדָה וּבַעֲרָם:

Posciachè non avete avuto [cioè dimostrato] fede in me, da santificarmi agli occhi dei figli d'Israël [vale a dire: non era stato loro ordinato, come in Esodo XVII. 6, di battere il sasso, ma di parlargli; e parlando al sasso ayrebbero mostrato una

170 במדבר כ' משעה ולא־אהרן יען לא־האמנתם כי
לתקדשני לעני בני ישראל לבען לא תכיאו

più piena fede, ed il popolo avrebbe maggiormente ammirato la divina santità, cioè la grandezza ed onnipotenza di Dio]; perciò voi non condurrete questa radunanza alla terra che ho loro assegnata. — (13) Sono queste le acque (detto) di Merivà [Contesa] dove i figli d'Israël contrastarono col Signore, e nelle quali egli si mostrò santo, [grande, onnipotente]. (14) Indi Mosè mandò da Cadèsh ambasciatori al re d'Edòm (a dirgli): Dice così il tuo fratello [consanguineo] Israël: Tu conosci tutti i travagli che ci sono avvenuti. (15) Che

במדבר כ ב' 172

את-הקהל הזה אל-הארץ אשר-נתתי להם:
מה מי מרים אשׁר-דבו בני-ישראל
את-יהוה ויקרש בם: ס רבי יה וישלה
משה מלאכים מקדש אל-מלך אדורם כה
אמר אחד ישׂראל אתה ידעת את כל-
התלאה אשר מצאתנו: (ט) וירדו אכתיינו

בְּמַסְלֵה נִעֶלֶת וְאֶפְרַיִם נִשְׁתָּחָה אֲנִי וְמַקְנֵי
וַתֵּתֶן מִכְרֵם רֹק אֵין דָּבָר בְּרָגָלִי אַעֲבָרָה:
סִינְאָמֶר לֹא תַּעֲבֶר וַיֵּצֵא אָדָם לְקַרְאָתוֹ
בְּעַם כָּבָד וּבִיד חִזְקָה: (ט) וַיֹּאמֶן אָדָם נָתַן
אֶת-יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגַבְלוֹ וַיַּתֵּן יִשְׂרָאֵל מִעַלְיוֹ
חַמִשִּׁי (שְׁלִישִׁי בַּמְחֻבָּר) (טט) וַיַּסְעוּ מִקְדָּשׁ וַיָּבָא בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כָּל-הָעֵדָה תַּרְהָרָה: (טט) וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן בְּתַרְהָרָה עַל-גַּבּוֹל
אֶרְזִ-אֲדָם לְאָמְרָה: (טט) יָסַף אַהֲרֹן אֶל-עַמְּנוּ
כִּי לֹא יָבֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבָנֵי

NUMERI XX

gli soggiunsero: Andremo per la strada battuta; e se beremo le tue acque noi ed il nostro bestiame, ne pagheremo il prezzo. Non c'è alcuna cosa (a temere), desidero soltanto passare co' miei piedi. (20) E quegli disse: Non devi passare. — E Edòm gli uscì incontro, con gente numerosa e con grandi forze. (21) Avendo così Edòm riuscito di lasciar passare Israel pel suo territorio, Israel voltò via da lui [rispettando l'antica parentela, gl'Idumei essendo i discendenti di Esaù, fratello di Giacobbe]. (22) Partiti da Cadèsh, i figli d'Israel, la congrega tutta, arrivarono al monte Hor. (23) Ed il Signore disse a Mosè e ad Aronne nel monte Hor, ai confini del paese di Edòm, quanto segue: (24) Raccolgasi Aronne alla sua gente, poichè non deve entrare nella terra che ho assegnata ai figli d'Israel, perchè m'avete disubbidito rapporto alle acque di

מִצְרַיִם וַיַּשֵּׁב בְּמִצְרָיִם יְמִים רַבִּים וַיַּהֲעַזְבֵּן
לְנוּ מִצְרָיִם וְלֹא-בָתַינוּ: (ט) וַיַּעֲזַב אֶל-יְהוָה
וַיִּשְׁמַע קָלָנוּ וַיַּשְׁלַח מֶלֶךְ וַיֵּצֵא מִמִּצְרָיִם
וְהַנֶּלֶךְ אָנָהנוּ בְּקָרְשׁ עִיר קָצָה גְּבוּלָה: (טט)
נִעֲבָרָה-נָא בְּאֶרְצָךְ לֹא-נִעֲבָר בְּשָׁדָה וּבְכָרְם
וְלֹא נִשְׁתָּחַת מִן בָּאָר הַרְחָקָה הַמֶּלֶךְ נִלְךְ לֹא
גַּתְּה יְמִין וַיִּשְׁמַאֲול עַד אַשְׁר-נִעֲבָר גְּבוּלָה:
(טט) וַיֹּאמֶר אֶל-יוֹאָדָם לֹא תַּעֲבֶר בְּ פַּרְבְּחָרָב
אַנְּאָ לְקַרְאָתָךְ: (טט) וַיֹּאמְרוּ אֶל-יוֹאָדָם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

NUMERI XX

cioè i nostri padri sono passati in Egitto, e restammo in Egitto lungo tempo, e gli Egizi maltrattarono noi e i padri nostri. (16) Noi sciamammo al Signore, ed egli udì il nostro grido, e mandò un inviato, che ci trasse dall'Egitto; ed ora siamo in Cadèsh, città situata all'estremità del tuo territorio. (17) Concedi deh! che passiamo per la tua terra: non passeremo pei campi e per le vigne, e non beremo l'acqua dei pozzi; cammineremo per la strada regia, senza piegare a destra o a sinistra, sinchè avremo passato il tuo territorio. (18) E Edòm gli disse: Non devi passare sul mio, se non vuoi ch'io ti venga incontro colla spada. (19) E i figli d'Israel

(טט) רֹק אֵין דָּבָר וּנוּ: עַל דָּרְךָ כִּי זָלַט קָרְבָּן וְלֹא
רַק זָלַט עַס דָּרָגָל, רַק (לֹא) דָּרָגָל מִעְצָרָה. וְסִיחָנָה כָּתָב
וְסִוְתָּה טְבָות, כִּי רַיְבָּעַן (וְתַּקְרִיוּ טַרְבָּעַן) מִתְּסָבָּס
יְפָה קָנְטוּ כִּי קָרְבָּן דָּבָר מִכְנָטוּ מַעֲשָׂת כַּשׁ קָרְבָּן וְלֹא
לְדָבָר צִיסְיָה לְכוּן קָרְבָּן.

כא

(א) וַיִּשְׁמַע הָפָנָעִי מֶלֶךְ עֲרָד יוֹשֵׁב הַגְּנָבָן
כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הַאֲתָרִים וַיָּלֹךְ בַּיִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁבֶּן מִמְּנוּ שְׁבִי: (ב) וַיַּרְדֵּר יִשְׂרָאֵל נֶדֶר לִיהְוָה
וַיֹּאמֶר אָסִגְתִּן תַּתֵּן אֶת־הָעָם הַזֶּה בַּיּוֹם
וַיִּחְרַמְתִּי אֶת־עַירֵיכֶם: (ג) וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל
יִשְׂרָאֵל וַיֹּתְן אֶת־הַפָּנָעִי וַיַּרְמֵם אֶת־הָעָם וְאֶת־
עָרֵיכֶם וַיַּקְרֵא שְׁם־הַמָּקוֹם חַרְמָה: (ד)

NUMERI XXI

XXI

(1) Ora, il cananeo re d'Aràd, abitante la parte australc (della Cananea), avendo inteso ch' Israel s'avanzava verso Atharim, attaccò Israel e ne menò alcuni individui in cattività. (2) Ed Israel fece un voto al Signore, e disse: Se mi darai questo popolo nelle mani, farò Hhèrem le loro città, [uccidendo gli abitanti, e consacrando le sostanze, v. Lev. XXVII. 28, 29]. (3) Ed il Signore esaudi Israel, e gli diede (nelle mani) quei Cananei, ed egli [Israel] fece Hhèrem quelli e le loro città, e pose nome a quel luogo Hhormà. (4) Indi parti-

(5) נָרָה כִּי סָמוֹרֹעַ כֹּה קָנָנוּ לְמוֹעֵד צְדֽוֹקִים (ה' י"י) הַלְּלָא עַכְשָׁוֹן קָנוּ קָמָן
וְוּרְיוֹקָס, וְזָהָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (ט) וְתַקְצֵר נְפָשָׁה: קָנוּ כַּמָּה כַּוּ קָנָר קָמִיס, וְסָוִי

יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר־מִרְיָתָם אֶת־פִּי לְמַיִּם מִרְיבָּה:
(ה) קָח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־אֶלְעֹזֶר בֶּן־וְהַעֲלֵל
אֶתְּמָם הַר הַהְרָה: (ו) וַיַּפְשַׁט אֶת־אַהֲרֹן אֶת־
בְּגָדָיו וַיַּלְבְּשֵׂת אֶת־אֶלְעֹזֶר בֶּן־וְאַהֲרֹן
יָסֶף וְמַתְּ שָׁם: (ז) וַיַּעֲשֵׂת מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה וַיַּעֲלֵל אֶל־הַר הַהְרָה לְעֵינֵי כָּל־הָעָדָה:
(ח) וַיַּפְשַׁט מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וַיַּלְבְּשֵׂת
אֶתְּמָם אֶת־אֶלְעֹזֶר בֶּן־וְמַתְּ אַהֲרֹן שֵׁם בְּרַאשְׁת
הַהְרָה וַיַּרְדֵּר מֹשֶׁה וְאֶלְעֹזֶר מִזְהָהָר: (ט) וַיַּרְא
כָּל־הָעָדָה כִּי גָועֵן אַהֲרֹן וַיַּכְבִּדוּ אֶת־אַהֲרֹן
שְׁלָשִׁים יוֹם בָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: (ט)

NUMERI XX

Merivà. (25) Prendi Aronne ed Eleazzaro suo figlio, e falli salire sul monte Hor. (26) E fa che Aronne si spogli de' suoi abiti, e vengano indossati da Eleazzaro suo figlio; indi Aronne si ritirerà, e morrà ivi. (27) Mosè eseguì quanto il Signore gli comandò, e salirono sul monte Hor alla presenza di tutta la congrega. (28) Mosè fece che Aronne si spogliasse de'suoi abiti, e li fece indossare ad Eleazzaro suo figlio; ed Aronne morì colà in cima del monte, e Mosè ed Eleazzaro scesero dal monte. (29) Tutta la congrega vide che Aronne era morto, e tutta la casa d'Israel pianse Aronne per trenta giorni.

ח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹמֶשׁ הַעֲשֵׂה לְשָׂרֶף וִשְׁים
אֹתוֹ עַל-גָּס וְהִיה בְּלִהְנּוּךְ וְרָאָה אֹתוֹ וְחִי
ט וַיַּעֲשֵׂה מֶשֶׁה נְחַשׁ נְחַשׁ וַיַּשְׁמַחַו עַל-הַנֶּסֶס
וְהִיה אַמְּנַשֵּׂךְ הַנְּחַשׁ אֶת-אֲישׁ וְהַבַּיִת אֶל-
נְחַשׁ הַנְּחַשׁ וְחִי: ט וַיָּסֻעُ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיָּחִנוּ בַּאֲכֹתָה: י וַיָּסֻעُ מְאַבָּת וַיָּחִנוּ בְּעֵי
הַעֲבָרִים בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מוֹאָב מִמּוֹרָה
הַשְּׁמֵשׁ: י וַיָּסֻעַ מִשְׁם נְסֻעַ וַיָּחִנוּ בַּנְּחַל זָרְדָה:
יא מִשְׁם נְסֻעַ וַיָּחִנוּ מֵעֶבֶר אַרְנוֹן אֲשֶׁר
בַּמִּדְבָּר הַיָּא מִגְּבַּל הַאֲמָרִי כִּי אַרְנוֹן גְּבוֹל

NUMERI XXI

noi i serpenti. — E Mosè pregò in favore del popolo. (8) Ed il Signore disse a Mosè: Fatti un Saraf, e lo poni sopra una pertica, ed ognuno che sarà morso, lo guarderà e guarirà. (9) E Mosè fece un serpente di rame, e lo pose sur una pertica; e tosto che un serpente aveva morso alcuno, questi guardava il serpente di rame, e guariva. (10) Indi i figli d'Israël mossero e si accamparono in Ovòt. (11) Mossero poi da Ovòt, ed accamparonsi in Ijjè-haavaram, nel deserto ch' è di faccia al paese di Moàb, dalla parte del levar del sole. (12) Di là mossero, e s'accamparono nella valle di Zèred. (13) Di là partirono, e s'accamparono oltre l'Arnòn, nella landa ch' è fuori dell'antico territorio degli Emorei [ed apparteneva altra volta ai Moabiti]; poichè l'Arnòn è (attualmente) il con-

חולת (ויל' י"ז כ"ט), e l'ovunque (פסוק י"ז) קמר מרים עתה חולת. (ח) חקלקל:

וַיָּסֻעַ מִתְּרַח הַהְלֵל בַּرְךְ יִסְּטוֹף לְסֶבֶב אֶת-
אָרֶץ אֶדְוֹם וְתַקְעֵר נְפֵשֵׁה הָעַם בְּרַךְ: ט וַיֹּדְבֵּר
הָעָם בְּאֱלֹהִים וּבְמֶשֶׁה לִמְהָר הַעֲלִיתָנוּ
מִמְּצָרִים לְמוֹת בַּמִּדְבָּר פִּי אֵין לְחֶם וְאֵין
מַיִם וּנְפֵשַׁנוּ לְקַצְחָה בְּלִיחָם הַקְּלָקָל: ט וַיַּשְׁלַח
יְהוָה בְּעֵם אֶת הַנְּחַשִּׁים הַשְּׁרָפִים וַיַּנְשְׁבוּ
אֶת-הָעָם וַיִּמְתַּעַם עַמְּדָךְ מִיְּשָׂרָאֵל: ט וַיָּבֹא
הָעָם אֱלֹמֶשׁ וַיֹּאמְרוּ חַטָּאנוּ כִּי דִבְרָנוּ
בְּיְהוָה וְבָךְ הַתִּפְלֵל אֱלֹהִים וְיִסְרֵר מַעֲלֵינוּ
אֶת-הַנְּחַשׁ וַיִּתְפְּלֵל מֶשֶׁה בַּעַד הָעָם:

NUMERI XXI

rono dal monte Hor, verso il mar rosso, per far il giro del paese d'Edom; ed il popolo divenne impaziente, a cagione di tale viaggio. (5) Ed il popolo sparò di Dio e di Mosè (e dissero): Perchè ci avete tratti dall'Egitto, a morire nel deserto? mentre qui non havvi nè pane, nè acqua, e l'animo nostro è ristucco del cibo leggerissimo [la Manna]. (6) Ed il Signore mandò nel popolo i serpenti (detti) Saraf [brucianti, micidiali], i quali morsicarono il popolo, e molta gente d'Israël ne morì. (7) La gente andò da Mosè, con dire: Abbiamo peccato, avendo sparlato del Signore e di te. Prega al Signore, che tolga da

סקך מרכז מרים, וככז כטו מרים, נאשנה, וכן מרכז מרים רנו תזונה ומלך רוח ויריס

(*) קיין נטרקל.

fine di Moàb, tra i Moabiti e gli Emorei. (14) Ond'è che fu detto [fu cantato] nella narrazione delle guerre del Signore: (Egli percosse ed abbattè la regione detta) Vahèv, a guisa d'un turbine, come pure le valli adjacenti all'Arnòn. (15) Quelle basse valli, che stendonsi verso la città residenziale, Ar [capitale del regno moabitico]; indi si arrestò al confine di Moàb [vale a dire: gl'Israeliti, nella guerra cogli Emorei, non entrarono nel territorio dei Moabiti]. — (16) E di là passarono in Beér [nome di luogo, che vale pozzo]; quel Beér, dove il Signore disse a Mosè: Aduna il popolo, ed io gli darò acqua. (17) Allora Israel cantò quest'Inno: Sorgi, o pozzo! Celebra-telo in coro! (18) Pozzo, fatto dai principi, scavato dai primarij del popolo, colla verga del comando, coi loro bastoni d'appoggio. [Ecco come il popolo, invece di celebrare Iddio, che fece sgorgar l'acqua dal sasso, celebrò soltanto Mosè ed Aronne]. — Indi da quella landa passarono in Mattanà. (19) E da Mattanà in Nahbalièl, e da Nahbalièl in Bamòt. (20) E da Bamòt nella valle situata nel (così detto) campo di Moàb [cioè nel territorio in addietro moabitico], sottoposta alla cima del Pisgà, che guarda verso il deserto. (21) Ed Israel mandò ambasciatori a Sihòn, re degli Emorei, con dire: (22) Con-cedi ch'io passi per la tua terra: non piegheremo (per pas-

וילכת ח'ט יסוד', כי אס צן מרצען חוויתות סוח' ויוקד למלכי ירחל, וו' כ' וו' רלח'ל
וילכי סכ' פסוח? וככון צלין זס (בלעת רלה'ע) ספר נפנ' עליון, מצל ספר סוח'
כלון (קדעת רצ'י ורכ'ס וקלענ'יקום) סס קפטעלה, כו' ספרו זו ספרה (narratio),
וועס נקרלוּן סס מספריס, ופנ' זסס קוליגט ספרו זניריס זו ספרית דעריס. וככ'
וועס ח'וואר כי מאר וילקמת פיטון וועג, כעסיו יתעלם ויספריס דורך זיך וועל וועלס
ה'ת וילקוות ס', פיו ווילקרים כי ס' עדר צמופא זונערעה אה' טקוקוט פנדרא וועס
ויסקאלס וסיג'וות פיטווכות למלענ', מל' סס סנטאלס פיטווכיס לענ', כי סל' קלחו
טרחל צמלהוועס, וגען ס' וועל צג'ול וויה, צל' וו' ס' לעזור וועס וטל'ה לאונ' צענ'ו
חרן וויה'. צאריס פיו לאס ולטאלס זקרב יטראַל, וטורה הנטגט לאונ'irs צענ'ו
גע'ויס, ומ' לאכלי'ה קראַה, וכן ווילמר לוך' לאכ'ו, וכן ליטס עעל' צן יי'ו'רו קוילע'יס.
(ט') ומשם באראָה: מין זס מספר וילקמות ס', מצל סוח' זדוק למעל' גאנ'ז נאנ'ז.
(ט') ענו' לה': ואו'ו'ו' זס צזיריכס עלי' זה' ער' נא'ה. (ט') בטע'ן: גאנ'ז ער' ער'ן
ווקטור ליטוועס, וועל' וויה' קך נקריה כי סיס לווח'ג לפנ'יס, ה'ע'ס טעכ'נו סיס זיך

מוֹאָב בֵּין מוֹאָב וּבֵין הָאָמָרִי: י"ה עַל־כֵּן
יֹאמֶר בְּסֶפֶר מְלֹחָמָת יְהוָה אֶת־זֹהָב בְּסוּפָה
וְאֶת־הַנְּחָלִים אֲרָנוֹן: (ט) וְאַשְׁר הַנְּחָלִים אֲשֶׁר
נָתָה לְשִׁבְתָּה עָדָן וְנָשְׁעָן לְגַבּוֹל מוֹאָב: (ט)
וּמְשֻׁם בָּארָה תְּוָא הַבָּאָר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה
לְמִשְׁׁה אָסָף אֶת־הָעָם וְאֶתְנָה לְהַס מִים: ס
(ט) אָז יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁיר הַזֶּאת עַל־
בָּאָר עַנוּלָה: (ט) בָּאָר חַפְרוֹת שָׁרִים בְּרוֹתָה
נְרִיבִי הָעָם בְּמַחְקָק בְּמַשְׁעָנָרָם וּמִמְּרַבְּרָ
מַתְנָה: (ט) וּמַמְתָנָה נְחָלִיאָל וּמַנְחָלִיאָל
בְּמֻוֹת: (ט) וּמַבְמָוֹת הַגְּנָיא אֲשֶׁר בְּשָׁרָה מוֹאָב
רָאֵש הַפְּסָגָה וְנִשְׁקָפָה עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימָן: פ
שביעי (רביעי במחובר) (ט) וַיַּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מְלָאכִים
אַלְסִיחָן מְלֹךְ־הָאָמָרִי לְאָמֵר: (ט) אַעֲבָרָה
בָּאָרָצָךְ לֹא נָתָה בְּשָׁרָה וּבְכָרְם לֹא נִשְׁתַּחַ

כו' מלמדס מלמדה. (ט) על כן יאמר בספר מלחותה ה': כמו ריע'ין
אמ'ה עכיש' כלון וו' טסיא כתוב נסוח, לטאות זס לעוזות ליטראַל צעל' ככט'ו
ונג'ול וויה'; ומ' ער' כלוס, ער' לדעטו ס' נסוח טסיא ווילכת ח'ט יסוד', וטסיא
כתוב צע' קעל' פנ' ער' ס' למאה, גס צע' ס' (ספר וילקוות ס') וויל' צטוח

עיר סיחון מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מוֹאָב הַרְאָשׁוֹן וַיִּקְחֵה אֶת־כָּל־אֶרְצָוּ מִינּוּ עַד־אַרְנוֹן: (ט) עַל־כֵּן יֹאמְרוּ הַמְשֻׁלִּים בָּאוּ חַשְׁבּוּן תְּבִנָה וְתִפְוֹגֵן עִיר סיחון: (ט) כִּי אֲשֶׁר יֵצֶא הַשְׁבִּין לְהַבָּה מִקְרִית סיחון אֲכָלָה עַר מוֹאָב בָּעֵלִי בְּמִזְרָחָוּ אַרְנוֹן: (ט) אֲוֹיְלָה מוֹאָב אֶבְרָה עַמְּכָמוֹשׁ נָתַן בְּנֵיו פְּלִיטָם וּבְנֵתוֹ בְּשִׁבְית לְמֶלֶךְ אֲמָרִי סיחון: (ט) וְנִירְם אֲכָר חַשְׁבּוּן עַד־דִּיבָּן וְנִשְׁׁוּם עַד־נְפָח אֲשֶׁר

NUMERI XXI

residenza] di Sihhòn re degli Emorei, ed egli aveva guerreggiato contro l'antecedente re di Moàb, ed aveagli preso tutt'il paese, sino all'Arnòn. (27) Quindi dicevano i poeti: Venite in Hheshbòn! Si ristauri e si renda inconcussa la (nuova) città di Sihhòn. (28) Perocchè un fuoco è uscito da Hheshbòn, una fiamma dalla nuova città di Sihhòn; e divorò Ar [metropoli] dei Moabiti, ed i padroni dei siti elevati [e fortificati] dell'Arnòn. (29) Guai a te, Moàb; sei perduto, popolo (adoratore) di Kémosh. Questi permise ch'i propri figli fossero messi in fuga, e le proprie figlie divenissero captive del re emoreo Sihhòn. (30) Noi li saetammo, — è perduta Hheshbòn, è fatta preda

וכן מילוי תח"ב ב' לוזן יתקן ומקritis). (כט) פְּלִיטָם: נִסְיס, ע' פִּיכְוֹזִי, לְאַנְגָּרָה מ"ס כ'.
(ל) אֲשֶׁר עַד מִזְבָּח: נִפְקַד סִיס סִיקָּר לְמִזְבָּח, וְטוֹכְנוּ שְׂחוּטִים זָה, כִּי נִפְקַד לְזָה יְפָקָד כְּפָמָה, וְוַיַּדְעֵה לְזָה נִפְקַד, גַּס לְזָה וְלְזָה יְדָה. עַד: לְזָה נִכְרַת יְהָלָל נָה.
(ט*) נִקְהָה עַל ר'.

מִי בָּאָר בְּדַרְךָ הַמֶּלֶךְ נִלְדֵּה עַד אֲשֶׁר־נִעַבֵּר גְּבָלָה: (ט) וְלֹא־נִתְּנוּ סִיחּוֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עַבְרָ בְּגָבְלָה וְוַאֲסֵף סִיחּוֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וְוַיָּאֶלְכֵן לְקִרְאַת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה וַיִּכְאָהֵב יְחִזָּה וְיַלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל: (ט) וַיַּבְּהֵהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִיחָרְבָּה וַיִּרְשֵׁ אֶת־אֶרְצָוּ מַאֲרָנוֹן עַד־יְבָק עַד־בְּנֵי עַמּוֹן כִּי־שׁוֹגְבָּול בְּנֵי עַמּוֹן: (ט) וַיִּקְחֵה יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הָעָרִים הָאֱלָה וַיִּשְׁבַּע יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַרְיָה אֲמָרִי בְּחַשְׁבּוּן וּבְכָל־בְּנָתָיה: (ט) כִּי חַשְׁבּוּן

NUMERI XX

sare) pei campi e per le vigne, non beremo l'acqua dei pozzi: cammineremo per la strada regia, sinchè avremo passato il tuo territorio. (23) Ma Sihhòn non accordò ad Israel di passare pel suo territorio, anzi Sihhòn adunò tutta la sua gente, ed uscì incontro ad Israel nel deserto, e giunto in Jàhass attaccò Israel. (24) Ed Israel lo mise a filo di spada, e conquistò il suo paese, dall'Arnòn sino al Jabbòk, (cioè) sino agli Ammoniti [e non più in là] poichè il confine degli Ammoniti è molto forte [e non potè essere superato da Sihhòn]. (25) Israel prese tutte quelle città e gl'Israeliti si stanziarono in tutte le città degli Emorei, in Hheshbòn, ed in tutte le città ad essa subordinate. (26) Poichè Hheshbòn era la città [la

שְׁמַוְיָה]. (כד) כִּי עַד גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן: גְּבוּל כִּי עַמּוֹן סִיס עַז לְפִיחָוֹן, וְסִיחּוֹן צָלָכָל חַלְק מִלְרָא וְוַהֲבָה לְמִלְרָא כִּי גְּבוּל סִיס עַז, וְאַרְהָל לְמִלְרָא יְסָדָה בְּרִיכָת לְקִידָס וּוְלְמִזְבְּחָה, (כג) פִּירָעָה לְדָכוּי חַי וְגַל,

Divòn, — femmo esterminio sino a Nòfahh, ch' è presso di Me-devà. — (31) Ora, stanziatosi Israel nella terra degli Emorei, (32) Mosè mandò ad esplorare Jaazèr, e presero le città da quella dipendenti, e distrussero gli Emorei ch' ivi erano. (33) Indi voltarono e salirono verso il Basciàn, ed Og re del Basciàn uscì loro incontro con tutta la sua gente, in Edrei, a dar loro battaglia. (34) Ed il Signore disse a Mosè: Non temerlo, poichè io ti darò nelle mani lui e tutta la sua gente, ed il suo paese; e lo tratterai come trattasti Sihhòn re degli Emorei, che abitava in Ilheshbòn. (35) E (gl' Israeliti) percossero lui, e i figli suoi, e tutta la sua gente, senza lasciarne residuo, e s'impossessarono della sua terra.

XXI

(1) Indi i figli d' Israel partirono, e s'accamparono nelle pianure di Moàb, alle rive del Giordano (detto) di Gerico [cioè presso a quel tratto del Giordano ch'è rimpetto a Gerico].
(2) Ora Balàk figlio di Ssippòr, visto tutto ciò ch' Israel avea

(ב) ווֹרָא בְּלַק בֶּן צִפּוֹר: נֶלֶךְ סֵה כְּכִי צָמוֹחַ, וּסֵה חֲרוּמַי, מְלֻרַן כְּנִי
עַמוֹּד כְּלָבָשׂ, וּמְלַחַת כְּנִצְיָה וּמְלַחַת הַקְּזָווֹת רַגְלַת מְפַכִּי כְּנִי יָרָחָלַל, מַעַד אַסְתָּקָלַל
נְקַדְּמָה עַזְרָה מוֹעֵלָה מְיַחַדָּה, וְנְתִירָה אַמְּתָה יְמִידָה צּוֹן כְּלִילָה וְזָהָר, וְסַתְּקָסָס
לְסַתְּקָסִין לְסַתְּקָס מְזֻמָּנָה וּמְרַקְּקָה עַל יְדֵי חַיָּה וְצִדְקָה עַמּוֹד, סָלָג כְּלָבָשׂ.
וְעַוְגָד הַתְּסִי מוֹתָדָק נְצָרָתָלַל, וְלְפָקָדָה לְסִי כְּסִיס קְוָסָס (וּסְעָצָב)^(א) וְאַסְסִיס
וְעַזְבָּד הַתְּסִי מוֹתָדָק נְצָרָתָלַל, וְלְפָקָדָה לְסִי כְּסִיס תְּמַלֵּךְ לְקָלָלָס חַאַר זָהָר לְתְּסִי
כְּנִי כְּרַקְּתָה, וְלְסִי תְּמַלֵּךְ לְקָרְחָת נְחַזְּקָס כְּנִי אַיְלָפְּטָן^(ב), נְלַלְלָס מְסִיס יוֹעָם
טְסָמוֹת הַלְּיָד וְטְסָס עַס מְנוּלָתָה, וְיַד כְּנִצְיָה הַלְּלַקְּס סֵה לוֹ נְפָגֵל לוֹ כַּי וְזָהָר
נְכַנְּרָה לוֹ יְסִיס וְאַסְסִיס לְפָנָר צִוְּמָה סֵס; הַלְּלַקְּס וְזָהָר לְסִי מְוֹלֵל לְעַבְרוֹ הַתְּסִי חַלְגָּה,
כְּנִי סֵה מְדָרְלָה הַוּכְנָטוֹ לְעַבְרוֹ הַלְּלַקְּס בְּצִימְלָחָק לְסִי, וְעַכְבָּדוֹ סֵה מְרַקְּקָה כְּנִינָרָה
שְׁטִיטָות הַתְּרָחָל = בְּ, וְסִיס תִּימָה הַמּוֹמָנוֹת? — סֵיס קְוָסָס קְמָוָס וְעוּנוֹן וְוּכָה,
סְמָסָסָה זָקִי כְּלָמִי עַכְדָּות צְעִיָּה, וְסֵה מְגִיד עַתְּדִיתָה בְּקָסְמִיָּה, וְעַסְיָתוֹ זָקִי כְּלָל
וְעַזְבָּד עַנוֹּדָה סֵה עַזְבָּדָה לְלַל חַלְמָה וְחַלְמָה שְׁמַנוֹּתָה סְלִיחָה לְמַפְנָה עַזְבָּדָה קְרִיכָּה וְחַלְמָה

עד-מידבָּא: ^(לט) וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַאֲמֹרִי:
לוּם וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְرֹגֵל אֶת-יְעֹר וַיַּלְכֹּדוּ
בְּנֹתָיה וַיַּרְשֵׁא תְּהָאָמָרִי אֲשֶׁר-שָׁם: ^(לט) וַיַּפְנוּ
יַעֲלֻוּ רֶדֶק הַכְּשָׂז וַיֵּצֵא עֹג מֶלֶך-הַכְּשָׂז
לְקַרְאָתָם הוּא וְלָעָמוֹ לְמִלְחָמָה אֶת-דָּעַי:
שְׁפֵטָר ^(לה) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹמֶשֶׁה אֶל-תִּירָא
אֲתָּה כִּי בַּיְדֶךָ נָתַתִּי אֶתְךָ וְאַתָּה בְּלָעָמו וְאַתָּה
אֶרְצָו וְעָשָׂת לֹו בְּאָשָׁר עָשָׂת לְסִיחָן מֶלֶךָ
הַאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחַשְׁבּוֹן: ^(לה) וַיַּכְּבֹּד אֶתְךָ
אֶת-בְּנָיו וְאַתָּה בְּלָעָמו עַד-בְּלָתִי הַשְׁאִיר-
לָנוּ שְׁרֵיד וַיַּרְשֵׁו אֶת-אֶרְצָו:

2

וַיָּסֹעַ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעֶרֶבּוֹת מוֹאָב
מַעֲבָר לִירָן יְרָחֹוּ ס ס ס מ (ב) וַיַּרְא
כָּל בְּנֵי צְפֹר אֲתָּה כָּל-אֲשֶׁר-עָשָׂה יִשְׂרָאֵל

יורא קרי.